

Sygn. akt I C 3043/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Joanna Dalba

Protokolant Anna Szwed

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2015 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa miasta (...) W.

przeciwko W. R.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego W. R. na rzecz powoda miasta (...) W. kwotę 29.366,48 zł (dwadzieścia dziewięć tysięcy trzysta sześćdziesiąt sześć złotych i czterdzieści osiem groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 22 marca 2013 r. do dnia zapłaty;
2. w pozostałym zakresie oddala powództwo;
3. zasądza od pozwanego W. R. na rzecz powoda miasta (...) W. kwotę 3.188,- zł (trzy tysiące sto osiemdziesiąt osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 1.680,- zł (jeden tysiąc sześćset osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
4. nie obciąża pozwanego kosztami postępowania w pozostałym zakresie;
5. orzeka, że odpowiedzialność pozwanego W. R. w zakresie zasądzonych kwot w punktach 1 i 3 wyroku jest solidarna z odpowiedzialnością A. R. wynikającą z punktu 1 nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 17 kwietnia 2013 r. wydanego w sprawie I Nc 2330/13 Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieście w Warszawie.

Sygn. akt I C 3043/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 22 marca 2013 r. powód miasto (...) W. wniosło o zasądzenie od pozwanej W. R. oraz A. R. kwoty 43.073,92 zł na którą to kwotę składać się miało odszkodowanie za bezumowne korzystania z lokalu mieszkalnego nr 37b przy ul. (...) w W. oraz media w łącznej kwocie 36.526,84 złotych, a także skapitalizowane odsetki za okres od 1 maja 2010 r. do 31 stycznia 2013 r. w kwocie 17.132,02 złotych. **(pozew z załącznikami – k.1-14).**

W dniu 17 kwietnia 2013 r. Referendarz Sądowy Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym nakazał pozwanym zapłacić solidarnie żadaną przez powoda kwotę wraz z kosztami sądowymi. **(nakaz zapłaty w sprawie I Nc 2330/13- k.15).**

W dniu 9 maja 2013 roku sprzeciw od ww. nakazu wniósł jedynie pozwany W. R.. W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu. (**sprzeciw –k.19-22**).

Na rozprawie w dniu 30 stycznia 2015 roku (k.147) powód sprecyzował, że dochodzi kwoty **43.073,92 złotych**, na którą to kwotę składać się miało odszkodowanie za bezumowne korzystanie z lokalu mieszkalnego nr (...) b przy ul. (...) w W. oraz media w łącznej kwocie **36.526,84 złotych**, a także skapitalizowane odsetki w kwocie **6.547,08 złotych**. (**protokół rozprawy z dnia 30 stycznia 2015 roku – k.147-148**)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Miasto (...)W. jest właścicielem lokalu mieszkalnego nr (...)położonego przy ul. (...)w W., o powierzchni użytkowej (...)m². Najemcą przedmiotowego lokalu na podstawie umowy najmu z dnia 29 października 2004 r. byli A.R.i W. R. (**bezsporne, potwierdzone umową najmu – k. 5-9**).

W dniu 5 maja 2009 roku w sprawie I C (...)Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia został wydany wyrok nakazujący A.R., W. R., N. R., S. O., A. R.i D. R. opróżnienie i opuszczenie lokalu mieszkalnego nr 37b w budynku przy (...)w W. wraz ze wszystkimi osobami i rzeczami jego prawa reprezentującymi. Jednocześnie w wyroku tym ustalono, iż pozwanym nie przysługuje uprawnienie do otrzymania lokalu socjalnego. (**okoliczność znana Sądowi z urzędu art. 228 § 2 k.p.c., kopia wyroku - k.11-11v.**)

W dniu 15 maja 2013 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie R. M. wprowadził wierzyciela - miasto (...)W. w posiadanie tego lokalu tym samym pozbawiając władztwa nad rzeczą dłużników. W. R., N. R., S. O., A. R.i D. R. przy czynności byli nieobecni, dłużnik A.R. zaś udostępniła lokal w celu dokonania czynności. (**protokół ze sprawy RM KM 990/10– k. 42**)

W okresie objętym pozwem zasady obliczania stawki odszkodowania za bezumowne korzystanie z lokalu mieszkalnego regulował załącznik nr 2 do uchwały Nr XLI/1272/2008 Rady m.st. W.z dnia 2 października 2008 r. w sprawie uchwalenia wieloletniego programu gospodarowania mieszkaniowym zasobem miasta (...) W. na lata 2008 -2012 (zwany dalej: „**załącznikiem nr 2 do Uchwały XLI/1272/2008**”).

Zgodnie z § 11 ust. 1 załącznika nr 2 do Uchwały XLI/1272/2008 wysokość miesięcznego odszkodowania za zajmowanie lokalu bez tytułu prawnego ustala się w skali roku w wysokości 3% wskaźnika przeliczeniowego kosztu odtworzenia 1m² powierzchni użytkowej budynków mieszkalnych określanego przez Wojewodę (...) dla m.st. W., za 1m² powierzchni użytkowej, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

Wysokość wskaźnika przeliczeniowego kosztu odtworzenia 1m² powierzchni użytkowej budynków mieszkalnych dla województwa (...) wynosiła:

- w okresie od dnia 1 kwietnia 2010 roku do dnia 30 września 2010 roku -**5912 zł**; (obwieszczenie Wojewody (...) z dnia 23 marca 2010 roku, Dz. Urz. Woj. M.. Nr 63, poz. 920).

- w okresie od dnia 1 października 2010 roku do dnia 31 marca 2011 roku - **7060 zł**; (obwieszczenie Wojewody (...) z dnia 21 września 2010 roku, Dz. Urz. Woj. M.. Nr 168, poz. 4183).

- w okresie od dnia 1 kwietnia 2011 roku do dnia 30 września 2011 roku - **6963 zł**; (obwieszczenie Wojewody (...) z dnia 18 marca 2011 roku, Dz. Urz. Woj. M.. Nr 45, poz. 1502)

- w okresie od dnia 1 października 2011 roku do dnia 31 marca 2012 roku -**5907 zł**; (obwieszczenie Wojewody (...) z dnia 27 września 2011 roku, Dz. Urz. Woj. M.. Nr 177).

- w okresie od dnia 1 kwietnia 2012 roku do dnia 30 września 2012 roku – **5901 zł**. (obwieszczenie Wojewody (...) z dnia 30 marca 2012 roku, Dz. Urz. Woj. M.. z 2012r., poz. 3030).

- w okresie od dnia 1 października 2012 roku do dnia 31 marca 2013 roku – **5678 zł.** (obwieszczenie Wojewody (...) z dnia 26 września 2012 roku, Dz. Urz. Woj. M.. z 2012r. , poz. 6557).

Stąd też biorąc pod uwagę powierzchnię użytkową lokalu zajmowanego przez pozwanych 48,66 m² odszkodowanie za bezumowne korzystanie wynosiło odpowiednio:

- za okres od 1 maja 2010 roku do 30 września 2010 roku - **719,19 zł miesięcznie** (48,66 m² x 5912 zł/m² x 3% :12), łącznie przez 5 miesięcy – **3.595,95 zł;**
- za okres od 1 października 2010 roku do dnia 31 marca 2011 roku - **858,85 zł miesięcznie** (48,66 m² x 7060 zł/m² x 3% :12), łącznie przez 6 miesięcy – **5.153,10 zł;**
- za okres od 1 kwietnia 2011 roku do dnia 30 września 2011 roku – **847,05 zł miesięcznie** (48,66 m² x 6.963 zł/m² x 3% :12), łącznie przez 6 miesięcy – **5.082,30 zł,**
- za okres od 1 października 2011 roku do dnia 31 marca 2012 roku – **718,59 zł miesięcznie** (48,66 m² x 5.907 zł/m² x 3% :12), łącznie przez 6 miesięcy – **4.311,54 zł,**
- za okres od 1 kwietnia 2012 roku do dnia 30 września 2012 roku – **717,86 zł miesięcznie** (48,66 m² x 5.901 zł/m² x 3% :12), łącznie przez 6 miesięcy – **4.307,16 zł;**
- za okres od 1 października 2012 roku do dnia 31 grudnia 2012 roku – **690,73 zł miesięcznie** (48,66 m² x 5.678 zł/m² x 3% :12), łącznie przez 3 miesiące – **2.072,19 zł.**

Łącznie odszkodowanie za bezumowne korzystanie w okresie od 1 maja 2010 roku do dnia 31 grudnia 2012 roku wyniosło **24.522,24 zł.**

Ustawowe odsetki od kwot wyżej wymienionych wyniosły:

Miesiąc	Wysokość czynszu	Okres liczenia odsetek	Kwota odsetek
Maj 2010 r.	719,19 zł	10.06.2010r.-21.03.2013 r.	259,99 zł
Czerwiec 2010 r.	719,19 zł	10.07.2010r.-21.03.2013 r.	252,31 zł
Lipiec 2010 r.	719,19 zł	10.08.2010r.-21.03.2013 r.	244,37 zł
Sierpień 2010 r.	719,19 zł	10.09.2010r.-21.03.2013 r.	236,43 zł
Wrzesień 2010 r.	719,19 zł	10.10.2010r.-21.03.2013 r.	228,49 zł

Październik 2010r.	858,85 zł	10.11.2010r.-21.03.2013 r.	263,68 zł
Listopad 2010r.	858,85 zł	10.12.2010r.-21.03.2013 r.	254,50 zł
Grudzień 2010r.	858,85 zł	10.01.2011r.-21.03.2013 r.	245,50 zł
Styczeń 2011 r.	858,85 zł	10.02.2011r.-21.03.2013 r.	235,53 zł
Luty 2011 r.	858,85 zł	10.03.2011r.-21.03.2013 r.	226, 97 zł
Marzec 2011 r.	858,85 zł	10.04.2011r.-21.03.2013 r.	217, 18 zł
Kwiecień 2011r.	847,05 zł	10.05.2011r.-21.03.2013 r.	205,45 zł
Maj 2011 r.	847,05 zł	10.06.2011r.-21.03.2013 r.	196,10 zł
Czerwiec 2011r.	847,05 zł	10.07.2011r.-21.03.2013 r.	186,74 zł
Lipiec 2011 r.	847,05 zł	10.08.2011r.-21.03.2013 r.	177,69 zł
Sierpień 2011 r.	847,05 zł	10.09.2011r.-21.03.2013 r.	168,34 zł
Wrzesień 2011 r.	847,05 zł	10.10.2011r.-21.03.2013 r.	159,29 zł
Październik 2011 r.	718,59 zł	10.11.2011r.-21.03.2013 r.	127,20 zł
Listopad 2011 r.	718,59 zł	10.12.2011r.-21.03.2013 r.	119,52 zł
Grudzień 2011 r.	718,59 zł	10.01.2012r.-21.03.2013 r.	111,59 zł
Styczeń 2012 r.	718,59 zł	10.02.2012r.-21.03.2013 r.	103,65 zł
Luty 2012 r.	718,59 zł	10.03.2012r.-21.03.2013 r.	96,23 zł
Marzec 2012 r.	718,59 zł	10.04.2012r.-21.03.2013 r.	88,30 zł
Kwiecień 2012 r.	717,86 zł	10.05.2012r.-21.03.2013 r.	80,54 zł
Maj 2012 r.	717,86 zł	10.06.2012r.-21.03.2013 r.	72,36 zł

Czerwiec 2012 r.	717,86 zł	10.07.2012r.-21.03.2013 r.	64,94 zł
Lipiec 2012 r.	717,86 zł	10.08.2012r.-21.03.2013 r.	57,02 zł
Sierpień 2012r.	717,86 zł	10.09.2012r.-21.03.2013 r.	49,09 zł
Wrzesień 2012r.	717,86 zł	10.10.2012r.-21.03.2013 r.	41,42 zł
Październik 2012r.	690,73 zł	10.11.2012r.-21.03.2013 r.	32,23 zł
Listopad 2012r.	690,73 zł	10.12.2012r.-21.03.2013 r.	24,85 zł
Grudzień 2012r.	690,73 zł	10.01.2013r.-21.03.2013 r.	17,22 zł
Łącznie Odsetki	4.844,24 zł		

Wysokość łączna zadłużenia W. i A. R. od 1 maja 2010 roku do 31 stycznia 2013 roku wynosiła kwotę 24.522,24 zł. – należność główna i odsetki liczone do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu (tj. dzień 21 marca 2014 roku) w kwocie 4.844,24 zł. tj. razem **29.366,48 zł.**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie okoliczności, które nie były sporne pomiędzy stronami oraz zostały przez nie przyznane, a także dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy.

Sąd dał wiarę dokumentom zgromadzonym w aktach sprawy, których prawdziwość nie była kwestionowana przez strony. Nie dał zaś wiary dokumentom prywatnym w postaci wykazu zaległości przedstawianych przez powoda w zakresie w jaki wykazywać miały należności pozwanego.

Sąd nie czynił ustaleń w oparciu o opinię biegłego sądowego z zakresu wyceny nieruchomości na okoliczności ustalenia wysokości rynkowej czynszu, jaki powód mógłby uzyskać w razie wynajęcia lokalu mieszkalnego nr (...) przy ul. (...) w W., albowiem powyższa opinia była irrelevantna dla rozpoznania istoty niniejszej sprawy. Wysokość odszkodowania za bezumowne korzystanie regulowana jest bowiem w oparciu o akty prawa miejscowego – uchwały Rady Miasta Stołecznego W..

Sąd zważył co następuje:

W pierwszej kolejności należy wskazać, że sprzeciw od nakazu zapłaty z dnia 17 kwietnia 2013 roku wniósł jedynie pozwany W. R., zaś nie wniosła pozwana A. R. wobec czego nakaz zapłaty uprawomocnił się w stosunku do niej.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w zakresie kwoty 29.366,48 zł, zaś w pozostałej części podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (tekst jednolity - Dz.U.2005.31.266) (uopl) osoby zajmujące lokal bez tytułu prawnego są obowiązane do dnia opróżnienia lokalu, co miesiąc uiszczać odszkodowanie. Odszkodowanie to odpowiada wysokości czynszu, jaki właściciel mógłby otrzymać z tytułu najmu lokalu.

Powód domagał się kwoty 43.073,92 zł wskazując, że na powyższą kwotę składają się kwoty 36.526,84 zł tytułem należności głównej, 6.547,08 zł tytułem zaległy odsetek ustawowych.

Pozwany kwestionował dochodzoną pozwem kwotę zarówno co do zasady jak i co do wysokości. Podniósł, że dokumenty przedstawione przez powoda nie są dowodami na istnienie zobowiązania (w tym we wskazanej przez powoda wysokości), nadto podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

Sąd ustalił zatem w jakiej wysokości należność z tytułu odszkodowania była uzasadniona. Nie ulega przy tym wątpliwości, że podstawą prawną pobierania opłat z tytułu odszkodowania była uchwała Rady m.st. W. z dnia 2 października 2008 r. nr (...).

W okresie objętym pozwem zasadnym było ustalenie opłaty przy zastosowaniu przepisu § 11 ust. 1 załącznika nr 2 do Uchwały XLI/1272/2008, zgodnie z którym wysokość miesięcznego odszkodowania za zajmowanie lokalu bez tytułu prawnego ustala się w skali roku w wysokości 3% wskaźnika przeliczeniowego kosztu odtworzenia 1m² powierzchni użytkowej budynków mieszkalnych określanego przez Wojewodę (...) dla m.st. W., za 1m² powierzchni użytkowej, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3. Zgodnie z powołanym przepisem, powódka obowiązana była uiszczać opłatę, która w okresie od maja 2010 r. do września 2010 roku wynosiła 719,19 zł miesięcznie, od października 2010 r. do marca 2011 r. wynosiła 858,85 zł miesięcznie, zaś od kwietnia 2011 r. do września 2011r. wynosiła 847,05 zł miesięcznie, od października 2011 roku do marca 2012 r. 718,59 zł miesięcznie, od kwietnia 2012 r. do września 2012 r. wynosiła 717,86 zł miesięcznie, zaś od października 2012 r. do grudnia 2012 roku wynosiła 690,73 zł miesięcznie.

Dlatego też z tytułu bezumownego korzystania z lokalu pozwany za okres od 1 maja 2010 r. do 31 stycznia 2013 r. obowiązany był do zapłaty łącznie kwoty 24,522,24 zł.

Pozwany nie podnosił, ani nie przedstawił dowodu, że wpłacił z tytułu odszkodowania za bezumowne korzystanie z lokalu jakąkolwiek kwotę. Stąd też nie było podstaw do dokonania potrącenia jakichkolwiek należności.

Powód oprócz dochodzonej należności z tytułu bezumownego korzystania do żądanej kwoty zaliczył również należności za media. Jednakże w ocenie Sądu powód nie wykazał jednak ani podstawy ani sposobu obliczenia dochodzonego w tym zakresie roszczenia. Powód nie przedstawił, żadnego dokumentu na wysokość mediów. Jedynym dokumentem przedstawionym przez powoda mającym wskazywać podstawę naliczenia opłat jest tzw. „wykaz zaległości” za okres wskazany w pozwie. Jednak dokument wystawiony przez powoda nie wskazuje osobnego wyliczenia mediów, a nadto jest dokumentem prywatnym, który, zgodnie z art. 245 kpc stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie.

Wobec kwestionowania prawdziwości twierdzeń zawartych w rozliczeniu sporządzonym przez stronę powodową, na powodzie spoczywał ciężar wykazania w jaki sposób opłaty te zostały naliczone. Powód nie wywiązał się z tego obowiązku. Zgodnie z treścią art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Stosownie do treści art. 232 kpc strony są zobowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Zgodnie zaś z art. 233 § 1 kpc Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Mając powyższe na względzie uznać należało, że powód nie wykazał wysokości opłat, które pozwany obowiązany był do zapłaty z tytułu zużytych mediów. Wobec powyższego powództwo w tym zakresie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód wskazał również, że w skład dochodzonej kwoty wchodziły też naliczone odsetki od zaległych opłaty. Wobec jednak uznania przez Sąd, że powód naliczał opłaty z tytułu odszkodowania w sposób nieprawidłowy oraz nie wykazał podstaw do dochodzenia opłat za media brak było możliwości uwzględnienia również kwoty, którą dochodził powód z tytułu odsetek od powyższych kwot.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że powództwo zasadne było jedynie co do kwoty 29.366,48 zł i taką też kwotę zasądził od pozwanego na rzecz powoda, w pozostałej części powództwo oddalając. (por. pkt. 1 i 2 wyroku)

Rozstrzygnięcie w zakresie kosztów procesu oparto na przepisach art. 100 kpc w zw. z § 6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1349). Na koszty procesu poniesione przez powoda złożyły się: opłata od pozwu w kwocie 2.154 zł., wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika w kwocie 2.400 zł. Powód wygrał sprawę w 70%, zatem w tym zakresie pozwany winny mu zwrócić poniesione koszty procesu, tj. kwotę 3.188,-zł. (4.554 zł. x 70%), w tym koszty zastępstwa prawnego w kwocie 1.680,- zł. (pkt 3 wyroku).

W punkcie 4 wyroku Sąd na podstawie przepisu art. 102 k.p.c. odstąpił od obciążania pozwanego kosztami procesu w pozostałym zakresie (tj. w zakresie kosztów wynagrodzenia biegłego). Zastosowanie tego przepisu nie jest ograniczone złożeniem wniosku w tym zakresie przez pozwanego. W judykaturze przyjmuje się, iż przepis art. 102 k.p.c. nie może być rozszerzająco wykładany i wyklucza uogólnienie, a może być stosowany w zależności od konkretnego przypadku. Ustawodawca bowiem przyznaje sądowi pewną swobodę w zasądzaniu kosztów procesu, gdy stosowaniu zasady odpowiedzialności za wynik sporu sprzeciwiają się względy słuszności, co właśnie wyraża się stwierdzeniem, że w przypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów lub nie obciążać jej w ogóle kosztami. Jednocześnie należy przyjąć, że przepis ten może być stosowany w zależności od konkretnego stanu faktycznego.

Odstąpienie od obciążania strony przegrywającej sprawę kosztami procesu poniesionymi przez jej przeciwnika procesowego jest możliwe jedynie w wypadkach szczególnie uzasadnionych, przekonujących o tym, że w danym przypadku takie obciążenie byłoby niesłuszne, niesprawiedliwe. Przesłanki te stanowią zarówno fakty związane z samym procesem, jak i leżące w sferze pozaprocesowej, a dotyczące sytuacji życiowej, stanu majątkowego stron, które powinny być oceniane przede wszystkim z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego (por. postanowienie SN z 12.01.2012 r., sygn. akt IV CZ 117/11, LEX nr 1119555).

Jak trafnie zauważono w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 23 maja 2012 r. (sygn. akt III CZ 25/12) ocena sądu, czy zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony, o którym mowa w art. 102 k.p.c., ma charakter dyskrejonalny, oparty na swobodnym uznaniu, kształtowanym własnym przekonaniem oraz oceną okoliczności rozpoznawanej sprawy, w związku z czym w zasadzie nie podlega kontroli instancyjnej i może być podważona przez sąd wyższej instancji tylko wtedy, gdy jest rażąco niesprawiedliwa.

Odnosząc się do zasad współżycia społecznego oraz faktu, że Sąd niezasadnie w niniejszej sprawie dopuścił dowód z opinii biegłego (który był zbędny dla rozpoznania istoty sprawy, bowiem wysokość odszkodowania za bezumowne korzystanie została ustalona w oparciu o akty prawa miejscowego była uchwała Rady m.st. W. z dnia 2 października 2008 r. nr (...)), Sąd uznał, że obciążanie kosztami procesu pozwanego byłoby niecelowe, a także stałoby w sprzeczności z zasadami słuszności. W tym stanie rzeczy, orzeczono jak w pkt. 4 sentencji.

W punkcie 5 wyroku z uwagi na treść art. 505 § 2 k.p.c. oraz treść art. 366 § 1 i 2 k.c. Sąd orzekł, że odpowiedzialność pozwanego W. R. w zakresie zasądzonych kwot w punktach 1 i 3 wyroku jest solidarna z odpowiedzialnością A. R. wynikającą z punktu 1 nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 17 kwietnia 2013 r. wydanego w sprawie I Nc 2330/13 Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieście w Warszawie.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...).

Dnia 18.03.2015 r.